

Rol van de ouders

Voor een zo effectief mogelijke therapie moeten therapeuten als team samenwerken. Dat betekent dat u regelmatig met elkaar moet praten over de vooruitgang van het kind en dat u elkaars werk zo veel mogelijk moet versterken door op hetzelfde moment aan dezelfde mijlpalen te werken.

Voor veel ouders is het in eerste instantie misschien vreemd om teamleider te zijn. Therapeuten zijn immers professionals. Maar soms is niemand gewoon beter gekwalificeerd voor deze taak dan de ouders, die 24 uur per dag met hun kind samen zijn. Ouders zien de reacties van hun kind met eigen ogen, bij de therapie en in andere situaties. Zij kunnen de vooruitgang van hun kind terugkoppelen en het is wezenlijk voor de taak van de therapeut dat het ook goed gebeurt. Ouders en therapeuten zijn partners in de hulp van het kind. Therapeuten zijn deskundig op hun specifieke vakgebied; ouders zijn deskundig met betrekking tot de dagelijkse ervaringen met hun kind.

Ouders moeten niet alleen assertief zijn bij het integreren van de werkzaamheden van de therapeuten, maar ook bij de samenwerking met de therapeuten. Ouders moeten de gewenste terugkoppeling krijgen en zo niet, daarom kunnen vragen. Zij moeten de therapeuten duidelijk maken wat wel en wat niet helpt.

De op het floortime-model gebaseerde benadering van geïntegreerde therapie is veeleisend. Het vraagt veel tijd en energie van ouders en is meedogenloos als het gaat om de andere spanningen en eisen die het leven stelt. Maar doordat de ouders de vooruitgang zelf zien, kunnen ze het vaak ook volhouden. Veel kinderen die met doelloos, niet communicatief gedrag aan een therapie beginnen, krijgen een vertrouwensband met hun ouders en beginnen binnen zes maanden met het openen en sluiten van communicatiecirkels door gebaren. Binnen een jaar gaan ze hun gedachten en gevoelens uiten met behulp van 'doen-alsof' spel en simpele woordjes en voelen ze zich op hun gemak bij hun leeftijdgenoten.